

Nr 7

Utlåtande i anledning av väckta motioner om undersökning av den ekonomiska politikens inverkan på näringslivet, m. m.

I två inom riksdagen väckta till bankoutskottet hänvisade, likalydande motioner, nr 92 i första kammaren av herr *Georg Carlsson m. fl.* och nr 106 i andra kammaren av herr *Elmwall m. fl.* har hemställts att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla dels om undersökning av hur den ekonomiska politiken under senare tid inverkat på driften inom näringslivet, dels om utredning på grundval härav om sådana riktlinjer för den framtida ekonomiska politiken i olika konjunkturlägen, att företagsviljan och expansionskraften i näringslivet kan tillgodoses på mera tillfredsställande sätt.

Beträffande motiveringen för förslaget hänvisas till motion II: 106.

Över motionerna har utskottet inhämtat yttrande från *fullmäktige i riksbanken*, som inledningsvis erinrar om att motioner i samma syfte väcktes vid fjolårets riksdag. Fullmäktige anför följande.

I yttrande över dessa den 15 mars 1962 påpekade fullmäktige, att stabiliseringsutredningen i sitt nyligen avgivna betänkande behandlat just de i motionerna berörda frågorna och att det var föga motiverat, att omedelbart efter att detta arbete avslutats föranstalta om ny utredning. Detta omdöme synes alltjämt behålla sin giltighet. De allmänna erfarenheterna och särskilt det statistiska materialet om ekonomiens reaktioner på ekonomiskt-politiska åtgärder har icke hunnit växa i sådan grad, att en ny offentlig utredning med samma målsättning som stabiliseringsutredningen skulle ha bättre förutsättningar att nå tillfredsställande resultat.

Fullmäktige kan följaktligen icke tillstyrka motionärernas förslag om utredning. Detta innebär givetvis icke något avvisande av vetenskaplig forskning kring den ekonomiska politiken eller av den utbyggnad av den löpande ekonomiska statistiken som pågår. Rika arbetsuppgifter finnes såväl för offentliga och privata forsknings- och statistikorgan som för enskilda forskare, och det av motionärerna citerade uttalandet att vi icke i tillräcklig grad undersökt resultaten av den faktiskt förda stabiliseringspolitiken kan icke fränkännas ett visst berättigande. En ny stor utredning av det slag som motionärerna anger skulle emellertid icke för närvarande innebära en god disposition av de ofrånkomligen begränsade utredningsresurserna.

Utskottet. Motioner med i huvudsak samma syfte som de förevarande behandlades senast vid föregående års riksdag men föranledde därvid ingen riksdagens åtgärd. Utskottet delar riksbanksfullmäktiges uppfattning att de av motionärerna berörda frågeställningarna utgör ett viktigt fält för forskning men finner i likhet med fullmäktige att skäl icke föreligger att nu till-

sätta en ny offentlig utredning för behandling av dessa spörsmål. Som fullmäktige antytt bör forskningsresultat på detta område kunna väntas framkomma genom offentliga och privata forsknings- och statistikorgans verksamhet liksom genom enskilda forskares arbete.

Åberopande det ovan anförda får utskottet hemställa,

att motionerna I: 92 och II: 106 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 19 mars 1963

På bankoutskottets vägnar:

C. G. REGNÉLL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ståhle, Fahlander, Schmidt, Gustaf Henry Hansson, Åke Larsson, Gorthon, Palm och Mattsson;

från andra kammaren: herrar Regnéll, Sköldin, Persson i Appuna*, Berglund, Hagnell, Carlsson i Stockholm, Lindkvist och Börjesson i Falköping.

* Ej närvarande vid justeringen.